

РЕШЕНИЕ

№ 2191

гр. София, 03.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **199** по описа за **2023** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Б. С. Ч. срещу Решение № 4559/29.11.2022 г., постановено по НАХД № 8197/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 134-ти състав. В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът не се представлява. От същия са постъпили писмени бележки на 13.02.2023 г.

Ответникът – директор на регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - С., редовно уведомен, не взема участие в производството.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, X. касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е

неоснователна.

С обжалваното решение на основание чл. 63, ал. 7, т. 1 във връзка с ал. 2, т. 4 ЗАНН СРС е изменил Наказателно постановление /НП/ № 42-0000937/19.04.2022 г., издадено от директора на регионална дирекция „Автомобилна администрация“- С., с което на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози /З./ на Б. С. Ч. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 89, т. 4 от Наредба № 33/03.11.1999 г., като е преквалифицирал извършеното нарушение в такова по чл. 87, т. 3 от Наредба № 33/03.11.1999 г.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

На 14.03.2022 г., около 11:30 часа е постъпил сигнал на телефон 112 за ПТП на Софийски околовръстен път, под пътен възел с [улица], с посока на движение [улица], в който участва специален автомобил. По време на извършената проверка по случая е установено, че Б. С. Ч. извършва обществен превоз на товар за собствена сметка по маршрут от [улица]до[жк]със специален автомобил марка М., модел ТГА 41.480 с рег. [рег.номер на МПС] , кат. N3G, негова собственост. Водачът не е представил на контролните органи карта за квалификация на водач, издадена по реда на чл. 76, ал. 5 З. След направена справка в информационната система на ИА „АА“ е установено, че Б. С. Ч. няма издадена такава карта. Прието е, че е извършено нарушение на чл. 89, т. 4 от Наредба № 33/03.11.1999 г. и поради това е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 318020/14.03.2022 г., а въз основа на акта е издадено процесното НП.

За да измени НП, районният съд е обусловил изводи, че НП следва да се измени в частта относно правната квалификация на нарушението, а в останалата част- да се потвърди. Съдът е приел, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени и неотстраними нарушения на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

Решението е правилно.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не е осъществено релевираното с жалбата касационно основание. Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Районният съд е изпълнил задълженията си по чл. 13, ал. 1, чл. 14, ал. 1 и чл. 107, ал. 2 НПК за пълно и обективно изследване на всички обстоятелства по случая, е събрал относимите за тях доказателствени средства, надлежно е обсъдил и анализирал фактите от значение за спорното право и е извел обосновани изводи, които се възприемат изцяло.

Правилна е преценката на СРС за спазването на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН при съставянето на АУАН и издаването на НП, както и на сроковете по чл. 34 ЗАНН.

Правилно в съответствие с правомощието по чл. 63, ал. 7, т. 1 във връзка с ал. 2, т. 4 ЗАНН съдът е изменил НП. При липса на съществено изменение на съставомерните факти в наказателното постановление на основание чл. 337, ал. 1, т. 2 НПК във връзка с чл. 84 ЗАНН, районният съд може да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение, т.е. районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба, без да отменя наказателното постановление – Тълкувателно решение № 8/16.09.2021 г. по тълк. дело № 1/2020 г.

на Върховния административен съд.

Както АУАН, така и НП съдържат достатъчно данни относно съставомерните признаци на административното нарушение, за което е ангажирана отговорността на касатора. Безспорно е по делото, че на 14.03.2022 г. Б. С. Ч. е извършвал обществен транспорт, без да притежава карта за квалификация на водач. Правилна е преценката, че посочената в АУАН и НП като нарушена разпоредба на чл. 89, т. 4 от Наредба № 33/03.11.1999 г. касае случаите на непредставяне при извършване на проверка на процесната карта. Тъй като такава карта не е издавана на Б. С. Ч., отговорността му е следвало да бъде ангажирана за нарушение на разпоредбата на чл. 87, т. 3 от Наредба № 33/1999. Според нея водачът на автомобил за обществен превоз на товари отговаря на следните изисквания: да притежава валидна карта за квалификация на водача по смисъла на наредбата по чл. 76, ал. 5 З.. Като е преквалифицирал нарушението като такова по чл. 87, т. 3 от Наредба № 33/1999, съдът не е влошил положението на нарушителя, тъй като за нарушението се предвижда приложение на една и съща санкционна разпоредба.

Неоснователни са твърденията в касационната жалба, че не е извършено нарушение. В разпоредбата на чл. 76, ал. 1 З. е уредено, че лицензираните превозвачи, лицата по чл. 24е и лицата, извършващи превози за собствена сметка, осъществяват превози на пътници и товари с моторни превозни средства от категории М2, М3, N2, N3 и с водачи, които отговарят на изискването за квалификация на водача и притежават карта за квалификация на водача за съответната категория или сертификат за водач на моторно превозно средство за обществен превоз на товари по шосе. За съответствие с изискването за квалификация на водача министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или упълномощени от него длъжностни лица издават карта за квалификация на водача със срок на валидност 5 години. Според чл. 76, ал. 6 З. карта за квалификация на водач се издава на лица, притежаващи удостоверение за професионална компетентност, удостоверяващо начална квалификация или периодично обучение по смисъла на ал. 7 и 8. Самото притежаване на удостоверение за професионална компетентност, каквото Б. С. Ч. има, е формална предпоставка за издаването на карта за квалификация на водач. В случая безспорно към момента на проверката водачът не е имал такава издадена карта, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4559/29.11.2022 г., постановено по НАХД № 8197/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 134-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.